

Účastníci původního řízení

Stíhaný: BY

Za účasti: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Předběžné otázky

1. Platí zásady plynoucí z rozsudku Soudního dvora Evropské unie ze dne 6. září 2016 ve věci Petruhin (C-182/15) ⁽¹⁾ ohledně uplatňování článků 18 a 21 SFEU v případě žádosti třetí země o vydání občana Unie také v případě, že stíhaný přeložil středisko svých životních zájmů do dožádaného členského státu v době, kdy ještě nebyl občanem Unie?
2. Je na základě rozsudku Soudního dvora Evropské unie ze dne 6. září 2016 ve věci Petruhin (C-182/15) domovský členský stát, který byl uvědomen o žádosti o vydání, povinen požádat žádající třetí stát o poskytnutí spisu, aby přezkoumal převzetí stíhání?
3. Je členský stát, který byl třetím státem požádán o vydání občana Unie, na základě rozsudku Soudního dvora Evropské unie ze dne 6. září 2016 ve věci Petruhin (C-182/15) povinen odmítnout vydání a sám převzít trestní stíhání, je-li to podle jeho vnitrostátního práva možné?

⁽¹⁾ EU:C:2016:630

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van Cassatie (Belgie) dne 24. května 2019 — Vos Aannemingen BVBA v. Belgische Staat

(Věc C-405/19)

(2019/C 288/32)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van Cassatie

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka v řízení o kasačním opravném prostředku: Vos Aannemingen BVBA

Odpůrce v řízení o kasačním opravném prostředku: Belgische Staat

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 17 směrnice 77/388/EHS ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že okolnost, že výdaje přinášejí prospěch rovněž třetí osobě — jak tomu je v případě, kdy developer při prodeji bytů nese náklady na propagaci a na správu, jakož i poplatky za zprostředkování, které přinášejí prospěch rovněž vlastníkům pozemků — nebrání tomu, aby odpočet DPH, která zatěžuje tyto náklady, mohl být za předpokladu, že se zjistí, že mezi těmito výdaji a hospodářskou činností osoby povinné k dani existuje přímá a bezprostřední souvislost a prospěch třetí osoby je ve vztahu k potřebě podniku osoby povinné k dani akcesorický, proveden v plné výši?

- 2) Platí tato zásada, i pokud se nejedná o režijní náklady, nýbrž o náklady, které lze přiřadit ke zcela konkrétním plněním na výstupu, která podléhají nebo nepodléhají DPH, jako v tomto případě k prodeji bytů na jedné a pozemků na druhé straně?
- 3) Má na otázku týkající se odpočitatelnosti DPH připadající na tyto výdaje vliv okolnost, že osoba povinná k dani má možnost/právo dané výdaje zčásti naučtovat třetí osobě, které přináší její prospěch, ale neučiní tak?

(¹) Šestá směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty; jednotný základ daně (Úř. věst. 1977, L 145, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Belgie) dne 24. května 2019 — Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV v. Belgische Staat

(Věc C-407/19)

(2019/C 288/33)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV

Žalovaný: Belgische Staat

Předběžné otázky

- 1) Musí být články 49, 56, 45, 34, 35, 101 nebo 102 SFEU, popřípadě ve spojení s čl. 106 odst. 1 SFEU, vykládány v tom smyslu, že brání právní úpravě obsažené v článku 1 královského nařízení ze dne 5. července 2004, „o uznávání přístavních pracovníků v přístavních oblastech, které spadají do působnosti zákona ze dne 8. června 1972 o přístavní práci“, ve spojení s článkem 2 tohoto nařízení, a sice právní úpravě, podle níž správní komise — rovnoměrně složená z členů jmenovaných jednak organizacemi zaměstnavatelů zastoupených v dotyčném smíšeném podvýboru a jednak organizacemi zaměstnanců, které jsou v něm zastoupeny — přístavní pracovníky ve smyslu čl. 1 § 1 odst. 1 výše uvedeného nařízení při jejich uznání buď přijme, nebo nepřijme na seznam disponibilních přístavních pracovníků, přičemž se přihlíží k potřebě pracovních sil, pokud se zároveň vezme v úvahu, že tato správní komise nemá stanovenou lhůtu pro přijetí rozhodnutí a že proti jejím rozhodnutím o uznání je možno podat pouze žalobu k soudu?
- 2) Musí být články 49, 56, 45, 34, 35, 101 nebo 102 SFEU, popřípadě ve spojení s čl. 106 odst. 1 SFEU, vykládány v tom smyslu, že brání právní úpravě zavedené článkem 4 § 1 body 2, 3, 6 a 8 královského nařízení ze dne 5. července 2004, ve znění čl. 4 bodů 2, 3, 4, resp. 6 napadeného královského nařízení ze dne 10. července 2016, a sice právní úpravě, podle níž je podmínkou uznání za přístavního pracovníka, že daný pracovník a) je prohlášen způsobilým externí službou pro prevenci rizik a ochranu zdraví při práci, ke které náleží organizace zaměstnavatelů, která byla podle článku 3bis zákona ze dne 8. června 1972, „o přístavní práci“ jmenována pověřencem, b) složil psychotechnické zkoušky před orgánem, jež uznaná organizace zaměstnavatelů podle téhož článku 3bis zákona ze dne 8. června 1972 za tímto účelem jmenovala pověřencem, c) po dobu tří týdnů navštěvoval přípravné kurzy v oblasti bezpečnosti práce a za účelem získání odborné způsobilosti a složil závěrečnou zkoušku, jakož i d) již disponuje pracovní smlouvou v případě, že se jedná o přístavního pracovníka, který není přijat